

वा० रा०

॥ १११ ॥

शैवंधनुः सीताचकन्यामहं दीयतामिति दूतान्प्रेषयामास मे इत्यन्वयः ॥ १७ ॥ तस्य उक्तवस्तुद्वयस्य ॥ विमुखो युद्धविमुखः ॥ १८ सांकाश्ये सुधन्वनगरे ॥ १९ ॥ २० ॥
ऊर्मिलां योनिजां निजपुत्रीं ॥ २१ ॥ त्रिर्वदामि उक्तमपि दाढ्यायेत्याशयः ॥ २२ ॥ गोदानं समावर्तनं ॥ वैवाहिकं विवाहादौ कर्तव्यं ॥ पितृकार्यं नां दीमुखश्चाद्धं ॥
॥ २३ ॥ अद्य तृतीयदिवसे तत्र मिथिलाप्रवेशात्तृतीयदिवसे यज्ञसमाप्ते तृतीयदिवसे वाद्यमघानक्षत्रं ॥ फाल्गुन्यां पूर्वफाल्गुनीनक्षत्रे ॥ उत्तरे श्रेष्ठे ॥ अतएव भगो यत्र प्रजाप
तिरित्यनेन अविरोधः ॥ भगो हि पूर्वफाल्गुनीदेवः उत्तरफाल्गुन्यास्त्वर्यमेति बोध्यं ॥ वैवाहिकं विवाहं ॥ विनयादित्वात् ठक् ॥ मघानक्षत्रं पितरो देवता फाल्गुनीनक्षत्रमयमा देव

सच मे प्रेषयामास शैवंधनुरनुत्तमं ॥ सीताचकन्यापद्माक्षीमत्यवै दीयतामिति ॥ १७ ॥ तस्याप्रदानान्महर्षेयुदमासीन्मया सह ॥ स
हतो विमुखो राजा सुधन्वा तु मयारणे ॥ १८ ॥ निहत्य तं मुनिश्रेष्ठ सुधन्वानं नराधिपं ॥ सांकाश्ये भ्रातरं शूरमभ्यर्पि चंकुशध्वजं ॥ १९ ॥
कनीयानेप मे भ्राता अहं ज्येष्ठो महामुने ॥ ददामि परमप्रीतो वध्यो ते मुनिपुंगव ॥ २० ॥ सीतां रामाय भद्रं ते ऊर्मिलां लक्ष्मणाय वै ॥ वी
र्यशुल्कां मम सुतां सीतां सुरसुतोपमां ॥ २१ ॥ द्वितीया मूर्मिलां चैव त्रिर्वदामि न संशयः ॥ ददामि परमप्रीतो वध्यो ते मुनिपुंगव ॥ २२ ॥
रामलक्ष्मणयोराजगोदानं कारयस्व ह ॥ पितृकार्यं च भद्रं ते ततो वैवाहिकं कुरु ॥ २३ ॥ मघात्ययमहाबाहो तृतीयदिवसे प्रभा ॥ फ
ल्गुन्यामुत्तरे राजंस्तस्मिन् वैवाहिकं कुरु ॥ २४ ॥

ता फाल्गुनीनक्षत्रं भगो देवतेति तैत्तिरीयसंहितायां ॥ अर्यम्णः पूर्वफाल्गुनी भगस्या उत्तरे इति त
द्वाहने चोक्तत्वेन यथाश्रुतमेव सम्यगिति तत्त्वं ॥ उत्तरे इति पुंस्त्वमर्थः ॥ यद्यप्युत्तरा फाल्गुनी सीतायाः जन्मर्क्षं तथापि तदृक्षे प्रथमचरणं विहाय तज्जन्मसत्त्वेन तस्याः कन्याराशि
त्वात् तृतीयैकादशरूपभकूटशुद्धेस्तस्य न दोषः ॥ भकूटशुद्धौ तन्नुदुष्टमिति ज्योतिःशास्त्रे प्रसिद्धं ॥ किंच पूर्वामुतस्याद्वादशश्वंद्र इति तत्र विवाहोऽनुचित एव एकनाडी
दोषेण च रामसीतयोर्वियोग इति ध्येयं ॥ २४ ॥

वा० कां०

॥ १११ ॥